

חלקי בקהילתי

גליון 271

יהי חלקי עמיהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

ימים ספורים

ספירת העומר הנספרת בתקופה זו, היא מצווה הדורשת התבוננות. מה משמעות הספירה הזו, הרי סיכום הימים והשבועות ידוע מראש? דומה הדבר לאדם היודע בדיוק כמה כסף יש לו באמתחתו, והוא סופר אותו שוב ושוב, וכי זו 'ספירה' שיש לה משמעות כלשהיא?

יתרה מזאת. מה עניינה של מנחת העומר שקרבה יום לאחר ליל הסדר, לספירה היומית ארבעים ותשעה ימים אחריה? מה בעצם המשמעות המילולית בכרכת הנאמרת לפני הספירה: 'ציוונו על ספירת העומר', איזה 'עומר' אנו סופרים, ומיהי ההבנה הפשוטה במילות הספירה היומיומית - 'היום כך וכך ימים בעומר' ?

ההסבר המקובל שאנו סופרים את הימים מהקרבת מנחת העומר - ואכן אין קשר בספירת כל הימים למנחת העומר - אינו מתקבל על הדעת, בפרט שמילות הברכה 'על ספירת העומר' מצביעות על קיומו של קשר הדוק בין מנחת העומר - שקרבה זה מכבר לכל יום מימי הספירה.

דומה שמצוות ספירת העומר במשמעותה המילולית דורשת ביאור. בנביא מצוינת העובדה שבני ישראל אכלו את המן שירד להם מהשמים עד ט"ז בניסן - יום הקרבת מנחת העומר: "ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה (יהושע ה, יא) - ומאו אכלו הנכנסים לארץ מתבואת הארץ - לא לפני שהקריבו את מנחת העומר. עובדה זו אינה מקרית והיא מתפרשת יחד עם ההסבר על מהותה של מנחת העומר במדרש רבה: אמר רבי ברכי, אמר הקדוש ברוך הוא למשה, לך אמור להם לישאל כשהייתי נותן לכם את המן - הייתי נותן עומר לכל אחד ואחד מכם, כדכתיב 'עומר לגולגולת', ועכשיו שאתם נותנים לי את העומר - אין לי אלא עומר אחד מכלכם. ולא עוד, אלא שאינו של חטים, אלא של שעורים. לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם: 'הבאתם את עומר'. למדים אנו שעניינה של מנחת העומר בא להחדיר בעם ישראל את האמונה

היסודית, שכל השפע הגשמי הניתן להם מעכשיו בארץ הקדושה הוא שפע אלוקי - בדיוק כמו המן שניתן לכל אחד ישר מהשמיים. ככל שיאמינו עם ישראל שה'עומר' - כלומר כמות המזון הנצרכת לכל אחד, 'עומר לגולגולת' - ניתן להם בהשגחה האלוקית - כך אכן יזכו הם לכל העומרים הנצרכים להם בחייהם.

זוהי משמעותה של ספירת 'העומר'.

אמונת העומר
צילום: ברוך יערי - נשמת ירושלים

ספירה היא בעצם הענקת חשיבות לדבר הנספר. כשהיודי עומד בתחילת תקופת הקציר, ובכל יום משבועות הקציר הוא מזהיר, שהוא מאמין שהשפע שאותו הוא מקבל - הוא בזכות אמונתו ברעיון של מנחת העומר, אמונה עמוקה שבזכות העומר שקרב במקדש, הוא יקבל כל יום את העומר האיש לך הוא זקוק - אזי הוא 'סופר' ומחשיב את היום הזה. בספירתו את היום העומד לפניו הוא מחשיב אותו כעוד יום של חיזוק באמונה. הוא יוצא לעבודת יומו מתוך אמונה ב'עומר התנופה' - שהיו מניפים אותו אל על ולכל הצדדים, כדי להראות שכל השפע מגיע מהשמים, ובכך הוא 'מושך' את השפעת מנחת העומר אל תוך חייו.

נמצא שהרעיון הבסיסי במצווה 'לספור את העומר' הוא להחשיב כל יום מימות הקציר לאור האמונה במסר של מנחת העומר. ללא ספירה זו, יהיה זה עוד סתם יום עבודה לא נחשב. אך

עבור חרדי עובד, להחשיב כל יום עבודה לאור אמונת העומר

כאשר היהודי נעמד בכל יום ומצהיר על כך שהיום הבא לא יהיה סתם יום של עבודת קציר נטולת אמונה, אלא עוד יום ספור וחשוב 'בעומר' דהיינו באמונת העומר, יום של עבודה באמונה, הרי הוא מחשיב את ימיו ונותן בהם טעם רוחני של אמונה בה'.

תורה ואמונה

הבנה יומיומית זו, שכל יום עבודה הוא יום של אמונה, היא ההכנה הראויה ביותר לקראת חג התורה המתקרב. בן תורה היוצא לעבוד מידי בוקר לפרנסתו, עושה זאת לאור אמונת העומר. הצלחתו בעמל כפיו, היא רק מכח ברכת שמים. הכרזה אמונית זו אמורה לגרום לכל יהודי שמחשיב את יומו ואת עצמו להתחזק בלימוד תורה - שהוא הכלי היחיד הגורם לאדם חיבור אמיתי עם הקב"ה. הצהרות של אמונה ללא חיבור אישי ללימוד תורה, אין בכוחן לתת את הרוגע ושלוות החיים שהאמונה השלימה מקנה ליהודי. אמונה ללא לימוד תורה היא אמונה שטחית ולא מבוססת. הסיבה לכך היא, כי בתלמוד תורה יש הידיעות הנחוצות לקיום אורח חיים יהודי תקין, ויש בדברי התורה קדושה והארה אלוקית שרק היא יכולה להעניק ללומד התורה את הוודאות בקיומו של בורא עולם, ואת האמונה בהשגחתו הפרטית.

טוב נעשה בימי ספירה אלו, אם כל יום נתרגם את הצהרת 'אמונת העומר' לחיזוק מעשי בלימוד תורה - שיעמיק את אמונתו בה'.

ישלם המבעיר

מדור הלכתי
עמוד 2

רשמי מסע חלקי בעבודתי

עמוד 3

אדוני הזמן נחמדים מזהב

עמוד 4

ימי אהבה מחוץ לקופסה

עמוד 4

מזורת השבת שמח בחלקי

עמוד 7

הרב הצדיק דברים כהווייתם

עמוד 8

Navigation icons and QR code for chelki.co.il

על הדלקות מדורות וכל השאר

לרגל יום ההדלקה, נעסוק השבוע בדינים מעשיים הנוגעים לאש בדיני ממונות ונזיקין

עשה כהדלקה של אדם אחר. יש לתת את הדעת לנושא זה, ויידע כל אדם שמדליק מדורה שאחריות הנזקים שעלולים לקרות מהדלקה זו הם באחריותו המלאה, וגם אם המדורה דלקה שעות רבות ואח"כ התחילה להתפשט לקוצים סמוכים וכדו', אחריות הנזקים היא על המדליק.

שאלה: באחד הבניינים בשכונת בית וגן פרצה דליקה בקומה העליונה בסמוך לחדר המעליות. מחמת השריפה ניזוק המנוע של המעלית, כאשר עלות החלפת מנוע היא כ-50,000 ש"ח. מבידור העובדות עלה שהאש התחילה בדפנות הסוכה של אחד מדיירי הבניין שהנחה בסמוך, והתפשטה לחדר המכונות. מבדיקת מכבי האש עולה שאין דרך לדעת איך התחילה השריפה, אולם ברור שהקרשים הם אלו שדרכם התפשטה הדליקה.

כעת תובעים השכנים את בעל הקרשים, מכיוון שהוא הבעלים על המזיק ועליו לשלם. במיוחד שהנחת הקרשים במקום זה אינה תקנית משום שהם חוסמים את הגישה לחדר המעליות. לעומתם טוען אותו שכן שהגם שהקרשים שייכים לו, מכל מקום מכיוון שהאש הודלקה על ידי גורם אחר שאינו ידוע, אין הוא חייב לשלם על הנזק. מי צודק?

תשובה: בעל הקרשים פטור מלשלם על הנזק של המעלית על אף שהקרשים שמהם התפשטה השריפה שייכים לו. אמנם ההלכה היא שאדם חייב לשמור על ממונו שלא יזיק, אך מכל מקום קרשים אינם מזיק במהותם ולולי שהייתה פורצת שריפה הם לא היו יכולים להזיק כלל. אין לאדם חובת שמירה על עציו לכל יודלקו ממקור אש בלתי נודע. והנחתם שם בלי רשות גם היא אינה סיבה לחיוב.

אולם מדליק המדורה טוען שלוש טענות לפטור אותו מתשלום הנזק. א. העצים לא היו שייכים לו. ב. הנזק לא אירע באופן ישיר מההדלקה אלא רק לאחר ההדלקה, וזה נחשב רק 'גרמא'. ג. ההדלקה הייתה בשליחות כל התושבים, ולא יתכן שרק הוא יתחייב לשלם על הנזק. מי חייב על הנזק שאירע?

תשובה: אין בטענות מדליק המדורה ממש, והגם שמסתבר שמן הראוי לכולם להשתתף בתשלום הנזק, מכל מקום מצד הדין הוא בלבד חייב לשאת בנזקים שנגרמו מהמדורה.

הטענה שטען שהעצים אינם שייכים לו אינה

צילום אילוסטריציה: ברוך יערי

פוטרת אותו מאחריותו, משום שאדם חייב בנזקי אש שהדליק גם אם אינו בעלים על חומר הבעירה. גם טענת 'גרמא' אינה פוטרת אותו, משום שטענה זו בכוחה לפטור רק כלפי חיוב של 'אדם המזיק', שבוה אכן פטור אם הנזק אירע לאחר זמן ובאופן עקיף ממעשיו. אולם כאן החיוב של אדם זה הוא מכח מזיק של 'אש', ובנזקים אלו אין פטור של גרמא.

גם הטענה השלישית לא מתקבלת, משום שכלל הוא בידינו 'אין שליח לדבר עבירה', ולכן אין אפשרות להגדיר את ההדלקה שהוא

שאלה: יהודי נכבד הוזמן על ידי חברות ילדים והוריהם להתכבד בהדלקת מדורת ל"ג בעומר. הוא התעורר לחשוב אם מותר לו להדליק, או שמא עליו לחשוש שמא חלק מהעצים הם גזולים, שהרי המציאות היא שילדים נכנסים שלא ברשות לאתרי בניה ולוקחים משם קרשים, גם כאלו שהקבלנים מעוניינים בהם. אם כן, בפעולת ההדלקה הוא בעצם מזיק וגוזל את בעלי העצים. האם עליו לחשוש לעצים גזולים? או שמא נאמר שבעלי העצים מתייאשים מהם, וכעת אין איסור על המדליק?

תשובה: אם יש חשש שחלק מהעצים אכן נלקחו שלא ברשות, אל לו לאדם זה להדליק את המדורה, משום שבהדלקה זו הוא מזיק וגוזל את בעלי העצים שהקפידו לכל ייקחו אותם. יש להדגיש שמכיוון והמציאות היא שלא כל הילדים ערים לתקלה זו ופעמים רבות אוספים קרשים שאינם הפקר, הדבר אינו נחשב 'לחשש באוויר', וצריך לשים לב שלא להיכשל בדבר זה.

גם אם הקבלן התייאש מהקרשים אחרי שהם נלקחו מאתר הבניה, אין בזה היתר למדליק לשרוף אותם, משום שלהלכה אנו פוסקים שכאשר הבעלים התייאש מהחפץ הגזול, כל עוד החפץ במצבו הראשון [בלי ששינו אותו לדבר אחר] אין בייאוש בלבד בכדי להפקיע את החפץ מבעלותו, והקרשים עדיין שייכים לו.

שאלה: אחרי שהוברר לו שאכן הילדים הקפידו לקחת רק עצים מההפקר 'הסכים' אותו יהודי לקבל את הכבוד שכיבדוהו בו, ובליל ל"ג בעומר הדליק את המדורה שהתלקחה לגובה רב, לשמחת הילדים [וההורים]. כעבור כמה דקות התעופפו חלקי עץ בוערים לכיוון הכביש, ואחת המכוניות החונות ניזוקה. בעל המכונית תובע את הנזק.

מעניין לדעת

ל"ג בעומר ופורים

ביום גילוי תורת הסוד על ידי רשב"י נציין שלא כדרכנו דברים מעט נסתרים: בכמה נקודות רואים שיש קשר בין ל"ג בעומר לפורים. ראשית, היום בשבוע שבו יוצא פורים הוא היום שיוצא בל"ג בעומר. שנית: ענין האש שמייחד את ל"ג בעומר מופיע גם בפורים, כמבואר ברש"י שבפורים היו הילדים קופצים מעל בור שהאש בוערת בתוכו. ושלישית: בפורים קיבלו מאהבה את התורה שבעל פה, ובל"ג בעומר התגלה תורת הסוד.

אולי כך יובן מדוע מתנוססת בובת המן מעל מדורות ל"ג בעומר.

המקום השלישי שלך

-רשמי מסע -

לאחרונה ביקרתי בארה"ב בקהילות היהודיות, וראיתי הרבה דברים שיש ללמוד מהם. בהמשך אולי אפרסם כאן יומן מסע שכתבתי. אבל יש נקודה אחת שחזרה שוב ושוב בכל המפגשים, נושא הקהילה.

בארה"ב בית הכנסת הוא לא רק מקום תפילה, אלא גם בית של הקהילה. לכל יהודי יש קהילה בה הוא חבר, והיא המקום השלישי שלו. אחרי הבית, ומקום עבודה, יש לכל יהודי מקום שלישי שהוא שלו, וזה בית הכנסת. הוא לא רק משתמש בבית כנסת, אלא רואה בו מקום שהוא שלו. הוא מוכן לשלם דמי חבר גבוהים, בכדי להחזיק את המוסד הזה, שלו. ממש כמו שהוא משלם על הוצאות אחרות הכרחיות, גם ההוצאה הזו הכרחית. כי הוא חייב קהילה.

השאלה מה עושים חברי הקהילה ביחד, פחות משמעותית. הם יכולים לאכול סעודות משותפות ויכולים שלא. הפרטים המעשיים הם לא הנושא, אלא השייכות שכל אדם מרגיש לקהילתו.

כמו כל אדם שנוטה לחשוב שמה שיש לו זה הטוב ביותר... ניסיתי לחשוב

כשהייתי בקהילות היהודיות בגולה, הבנתי את החיבור העוצמתי של יהודי לקהילתו

שגם בארץ יש קהילות. הבאתי גם דוגמאות לאיש שיחי, אבל אחרי כל הדוגמאות שהבאתי, הראו לי שמקום הקהילה שם כל כך חזק, עד שכל מה שמוכר לי מכאן בארץ לא משתווה למה שיש שם.

כשאדם חבר בקהילה, ההשתתפות בפעילות הרוחנית של הקהילה לא תלויה בשאלה אם להשתתף או לא. בדיוק כמו שאין לאדם ספק אם להשתתף בסעודת שבת בביתו. אדם קשור בקשר עמוק לקהילה. וזה לא שהקהילה מחבקת אותו או מחייבת אותו. היא פשוט חלק ממנו.

כשהקימו אנשי כנסת הגדולה את המפעל הענק של בתי הכנסת על ידי חיוב תפלה שלש פעמים בציבור, לזוה הם התכוונו.

בתורה בולט באופן מובהק שלעם היהודי יש בית מקדש. כשחרב בית המקדש נחסר מכל יהודי עצם מהותו. אנשי כנסת הגדולה הקימו מפעל שיתקן ולו במעט את החסר הזה. שיהיה לכל יהודי בית כנסת, שיהיה חלק ממנו. זה לא מתקיים על ידי זה שמגיעים בשבת להתפלל וגם לא אם מתפללים בימי השבוע. זה מתקיים רק כשאדם מרגיש שבית הכנסת הוא חלק ממנו ממש. כך זה נראה במפעל הקהילות של ארצות הגולה.

אפשר לנסות להסביר הסברים למה כאן בארץ ישראל זה לא קיים, אפשר גם לטעות ולנסות לדמיין שאצלי בקהילה זה כן קיים... ההצעה שאותה אני מציע היא שבמקום לדמיין ובמקום להסביר הסברים, פשוט נתחיל לפעול כדי שזה יהיה קיים.

לשאלות בנושאים הנידונים בטור, כמו ייעודו של בן תורה עובד וסדר יומו, הקפדה על הלכה במשרד, ואתגרים בחיי המעשה, מוזמנים לכתוב לרב שליט"א בכתובת:

shlomo.lifshits@gmail.com

סוד הרימון

כשסופרים ל"ג בעומר, נשאבים כולם אל עולמות הסוד, אל מדרשו הזוהר של רבי שמעון, המאיר לארץ ולדרים עליה. אחת מהדיעות הנפוצות בחכמת הנסתר, היא עשר הספירות בהן מנהיג הבורא את עולמו, כששבעת התחתונות - הגלויות, רמוזות בפסוק: לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת, והנצח וההוד... בסידורים גם מופיעים שמותיהם לצד ספירת העומר מידי לילה, כאשר כל ספירה, מתפשטת גם היא לשבע ספירות הכלולות בה. החל מחסד שבחסד, ועד מלכות שבמלכות, כל לילה והספירה המיוחדת אותה אנו מתקנים בו.

כל חלוקה לשבע, מתייחסת בדרך כלשהי אל שבעת הספירות האלו. גם שבעת המינים, משתייכים בדרך עלומה לספירות, כשהחיטה מייצגת את החסד, השעורה את הגבורה וכן הלאה. רבי משה שפירא זצ"ל אמר פעם, כד בדיחא דעת' שהרימון מייצג את ספירת ההוד, ובספירת הוד שבהוד, עולים רבים למירון - אותיות רימון. והוסיף ואמר, שאולי לכן רבים מהעולים הם אלו עליהם נאמר שהם מלאים מצוות כרימון.

מעגלי הרוקדים בהילולא, אינם צבועים בצבע אחד, וניתן לראות בליל ל"ג בעומר יהודים מכל צבעי הקשת, משלל מגזרים וקהילות, כולם כולם מכוונים להילולא דבר יוחאי, שמחים ורוקדים בלילה הקדוש. משום שכשמטרת העל ברורה, החיבור מתרחש ומאיר את השמים להבה.

גם במשך השנה, אפשר ליצור חיבור כזה, בכל מקום בו בני תורה מבקשים ללמוד בצוותא ולעבוד את ה' בשמחה, יחד. זו מטרת העל של תנועת 'חלקי בקהילתי'. לחבר את מבקשי ה' יחד לכדי ציבור אחד. קהילת העובדים - את ה'.

קריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

חג מתן תורה - תשפ"ה

חלקי בתורה

לקראת חג מתן תורה יוצא ארגון 'חלקי בקהילתי' במבצע נרחב לצירופם של חברים צעירים חדשים לקהילות התורה של 'חלקי'!

בוני קהילות בוגרי הישיבות בכל הארץ ישמחו לצרף אותך לכל אחת מקהילות החברים הקיימות והתוססות, ולהתאים לך את הלימוד שתורצה, עם מי שתורצה, איפה שתורצה, ובמתי שתורצה

חוקד הקהילות: 02-6260115

אדוני הזמן

מצוות ספירת העומר חלה על כל יחיד ויחיד, כפי שדורשת הגמרא מהפסוק "סִפְרָתְךָ לְךָ". כלומר, זו מצווה אישית - ואחריותו הבלעדית של כל אדם מִישראל. עלינו להבין מדוע מדגישה התורה את חוב היחיד?

נראה כי עצם הדרישה שכל אחד יספור בעצמו, מלמדת על מהותה העמוקה של הספירה - ביטוי לבעלות של האדם על הזמן. הספירה היא הצהרה: "היום הזה שייך לי, אני מבחין בו, מונה אותו, ונותן לו משמעות". זהו תהליך שמחנך אותנו ליחס רציני ומדוע למרכיב הזמן בחיינו - לא מתוך כפייה חיצונית, אלא מתוך אחריות ובחירה.

המהר"ל בדרוש על התורה עוסק בלשון "ממחרת השבת" בו נקטה התורה, ביחס ליו"ט של פסח. ומבאר שהתורה בחרה במילה "שבת" כי היא מודגישה את ערך השביתה. הלשון הזו פותחת פתח לעיון רחב יותר במשמעות החירות.

גם הרמב"ם במורה נבוכים מבאר כי השבת היא סמל היציאה מעבודת מצרים לחירות עולם.

משום שהעבד אינו אדון לזמנו והוא עושה את מה שמצווה האדון. משיצאנו לחירות, קיבלנו לידנו את השליטה על הזמן. יום השבת, בו שובת האדם מבחירה, מסמל את היכולת הזו - לקדש את הזמן ולנהל אותו מתוך רצון, לא מתוך אילוץ.

מכאן נבין מדוע דווקא ה"שביתה" נקבעה כסמל לזכר יציאת מצרים? חירות אמיתית מתבטאת בכך שהאדם הוא בעל הבית על זמנו - ומסוגל לבחור מתי לפעול ומתי לחדול. היכולת לשבות - לעצור את העשייה מתוך בחירה ולא מתוך כפייה - היא שמסמלת את המעבר מהיות עבד לבן חורין.

רבי מאיר מלובלין עומד על כך ששאלות: "נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? אותן יישאל האדם בבואו לפני בית דין של מעלה, אינן עוסקות רק בכמות זמן הלימוד, אלא באיכות השליטה בזמן. האם האדם היה אדון ללוח הזמנים שלו, או שמא זמנו ניהל אותו? האם קביעת העתים הייתה תולדה של בחירה, או אילוץ חיצוניים?"

לא אחת היצר תביא עמו טענות - "אין לי זמן", "הלו"ז שלי עמוס".

בן תורה העובד לפרנסתו שואף בכל מאודו להקדיש זמן ללימוד לאחר שעות העבודה. אך לא אחת היצר תביא עמו טענות - "אין לי זמן", "הלו"ז שלי עמוס". רבי מאיר מלובלין קובע: אין זו שאלה של זמן פנוי, אלא של בעלות - האם אתה בעל הבית על זמנך? מי שקובע עתים לתורה תמיד ימצא את ההזדמנות ללמוד. כי הוא אינו נגרר, אלא נושא את עיתותיו בידיו.

מצוות שבת וספירת העומר, עוסקות בקניין הזמן. השבת מלמדת אותנו את יסוד החירות: הבחירה מתי לשבות. וספירת העומר כהכנה לקבלת התורה, על-ידי הדגשת הספירה של כל אדם לעצמו - מפני שרק מי שהוא בעלים על זמנו יכול להיות בן תורה.

מחץ לקופסא

נתנאל זליקוביץ | מרצה ואיש חינוך

ימי אהבה ימי שנאה

חיי של רבי עקיבא מלמדים אותנו על התהום המשתרעת בין אהבה לשנאה

לדרך של אהבה. ראשית, אהבה לתורה הקדושה, אהבה שאין דומה ואין שני לה. 24 שנים של אהבה לתורה, שחורגת מהשורה, ומגדלת את אחד מגדולי התנאים, ירושלים של זהב הוא מבטיח לאשתו באחד מביטויי האהבה הנודעים בספרות חז"ל, ומשם האהבה פושטת החוצה: 'אהבת לרעך כמוך' הופך להיות אחד הפסוקים המוכרים ביותר בתנ"ך, ולמעלה מכל את מותו הוא מוצא בתוך אהבה אין סופית שאליה כמה כל חייו - ואהבת את ה' בכל לבבך ובכל נפשך.

בימים טרופים אלו, בהם שנאה היא המושכל הראשון. המחלוקת, הביטול והתיעוב, הביקורת וההאשמה, כדאי לזכור את סיפורם של רבי עקיבא, רחל והאהבה הגדולה.

החורבן, שנאת החינים ממלאת את הרחובות. דם יהודים נשפך על ידי יהודים שטובחים זה בזה. אחר כל זאת הוא מאבד את 24000 תלמידיו המובחרים שלא נהגו כבוד זה בזה. רבי עקיבא חווה גם דברים לא פשוטים בעצמו, חמיו מדיר אותו, מנשל אותו מכל נכסיו יחד עם ביתו האהובה, למעשה הוא חתום על אחד מבטויי השנאה המחרידים ביותר: מי יתנני תלמיד חכם הוא אומר בבערותו, ואנשכנו כחמור. צריך גם לזכור את הרקע, עקיבא הינו אנאלפבית, שאינו יודע קרוא וכתוב. ניתן לדמיין איך הוא מרגיש בירושלים בירת החוכמה. סביבה אינטלקטואלית בה דעת, ידע ולמידה הם ערכים מקודשים. אבל רגע לפני שחיי פונים לערוץ של קנאה ושנאה הוא פוגש באהבה. בעצם יש בו אהבה, אהבה לצאן אותו הוא רועה, הצאן שמעולם לא פגע בו, לא גמל לו רע. את האהבה הזכה הזו מזהה רחל, ובאמון שאין שני לו כורכת את גורלה בגורלו. קרן אור אחת של אהבה משנה את ההיסטוריה היהודית, ותהליך צמיחתו של התנא הקדוש יצא לדרך, רבי עקיבא פונה

דמותו הכבירה של רבי עקיבא ממלאת בימים אלו את הדמיון. סיפורו יוצא הדופן, המהפך בחייו, המאורעות הדרמטיים להם היה עד ובעיקר רום המעלה אליה הגיע, הפכו את סיפורו לנכס צאן ברזל בהלכה, בהגות במסורת, ובחינוך היהודי. נדמה ששני מוטיבים מרכזיים עוברים בסיפור חייו של רבי עקיבא, אולי שני ההפכים של אותה תופעה, אהבה ושנאה.

השנאה מופיעה לכל אורך חייו של רבי עקיבא. נתחיל מהסוף, מיתה משונה ואכזרית על ידי הרומאים, יחד עם תשעת חבריו ועוד המוני יהודים באחת התקופות הקשות ביותר שחווה העם היהודי. מעטים האנשים ש"הספיקו לחוות" גם את חורבן הבית גם את המרד הגדול וגם את טבח ביתר כשישים ושלוש שנה לאחר מכן, ועוד בפוצייה של אחד ממנהיגי העם היהודי. במסעותיו ברחבי האימפריה הרומית נחשף רבי עקיבא לשנאה שלא תאומן. הוא נחשף לסבל, עבודת והשפלה. עינויים של יהודים בכל מקום שדרכו נגליו. קצת לפני זה ערב

קנייני תורה

ימי ספירת העומר, בהם אנו מתאבלים על פטירת תלמידי רבי עקיבא, וחסרון אור התורה שלהם שהאיר את העולם כל כך, עד שבפטירתם היה העולם שומם, הם ימים של התחזקות במצוות שבין אדם לחבירו. אך גם בשבועיים הקרובים לאחר סיום האבילות, נוסף ונתחזק בלימוד התורה, כהכנה לקבלת התורה בחג השבועות הבא עלינו לטובה, וכפי המובא בדברי רבותנו כי מ"ט ימי הספירה נועדו להתחזק במ"ח המעלות שהן קנייני תורה.

בקהילות 'חלקי' ברחבי הארץ, הוסיפו חייל גם השבוע בעסק התורה, ואנחנו כאן כדי ללקט עבורכם את המראות והקולות של בתי המדרש המופלאים של תנועתנו המעטירה:

רכסים: הרב בנימין שוורץ הרצה בפני חברי הקהילה, והציג את כל נושא הגיוס מכל צדדיו, הנתונים והמציאות בשטח, בכדי שנדע מה להשיב.

רחובות: בעקבות הימים הלאומיים, האזינו חברי הקהילה לשיעורו של הרב יהודה אייזיקוביץ, שעסק בסוגיית דע מה שתשיב, ויחסי חילונים וחרדים בארצנו.

ספרי חלקי

בחסד ה' הושגה תרומה משמעותית לספרי יסוד (חומשים וסידורים) לקהילות הארגון. מספר קהילות כבר העשירו את ארון הספרים של בית הכנסת, וכל קהילה המעוניינת לקבל חומשים (עוז והדר) וסידורים (כלילת יופי) מוזמנת לפנות לאחראי מחלקת התוכן הרב יהודה גרינבוים שליט"א ולתאם

אלעד: בני הקהילה באלעד, עירבו שמחה בשמחה וחגגו יחד את סיום מסכתות סנהדרין ומכות, בסעודת מצווה כיד המלך

רמת שלמה: ברוח המקום והשעה, לימד הרב דנציגר שיעור עשיר בדעת, אודות ספירת העומר במשנת רמח"ל

קרית אתא: בשיעור ליל שישי הקבוע, הוסיפו חברי הקהילה להודות על כל הטובה והברכה באמירת 'נשמת כל חי' בצוותא לאחר השיעור.

רמת בית שמש ג: חברי הקהילה נהנו משיעורו המקורי של הרב הידלסהיימר מהמכון הטכנולוגי, שעסק בסוגיות מצויות, ואתגרי החיים בעולם מתפתח.

רמת בית שמש א: הרב משה דוד בלוי, הרצה בפני בני הקהילה ופרש את משנתו אודות הציון הקדוש במירון, הגעגועים והבכי בל"ג בעומר.

בית שמש בר אילן: בקהילה המתפתחת בקצב מואץ, הזמינו את הרב אברהם זנגר לשיעור מרתק שעסק בענייני דיומא

שאלו את הרב

מעמיקה? מיטיבת לכת? רוצה יותר?

שיעור חדש! בספר 'דרך השם' לרמח"ל

עם **הרב זאב קצנלבוג**

19:15-19:30 + ימי רביעי ב-15:19
 + 40 דקות לשיעור
 + מועבר גם בזום ללא עלות
 + שיעורים בהרים ומחומצנים
 + אפשרות לשאלות

הלימוד שיעשה לך סדר בכללי האמונה וכללי העבודה שלך!

השיעור מועבר באופן פרונטלי לבנות התכנית הקבועה אך ניתן להצטרף איליו ללא עלות דרך הזום

יש לך שאלה?
 hazhutleyahadut@gmail.com | 058-327-6197 ז' ב-1

שלנו כלפי הקב"ה היא לשמוע להוראה ההלכתית של החכמים

3. תפילות

הגמרא מלמדת אותנו שכאשר אדם צריך משהו, זה נכון לבקש מהחכם שיתפלל עבורו. לכן בזמני קושי, הולכים לבקש ברכות מרב.

4. תחומי מימשק עם הלכה

פעמים רבות ישנן סוגיות הנוגעות בהלכה, אבל האדם הפשוט אינו מודע לכך מחמת חוסר הידיעה שלו בתחומי ההלכה. הרי ברור שכלל שידועים יותר, מזהים יותר דברים הנוגעים בהלכה. לכן כאשר ישנם דברים שיתכן שיהיה להם מימשק כזה, ראוי לשאול את הרב האם באמת יש בסוגיא היבטים הלכתיים.

במידה וכן, זה חוזר לסעיף מספר 2. במידה ולא, אז לא...

5. עצה

כאשר אדם מיוזמתו ניגש אל הרב לקבל עצה בתחומי החיים שאינם קשורים בהלכה, זה בדרך כלל מגיע מתוך רצון לקבל דעה חכמה חיצונית, אך לא במקום הכרעה אישית אלא כעזרה להכרעה כזו.

מקווה שנתתי כיוון

מה המקום המדויק שצריך להיות לרבנים בחיים שלי?

לפעמים מרגיש לי שעצם השאלה היא בריחה של חוסר מחשבה והחלטה מול עצמי, מה נכון לעשות.

השאלה אם זה חוסר באמונת חכמים או שנכון באמת לשאול רב על כל צעד, בלי לנסות לחשוב לבד מה נכון כי הרי הוא מבין יותר.

אני כמובן לא מדברת על הלכה-שלוה צריך תשובה של רב, אלא לשאלות כלליות מעבר להתייעצות כדי לקבל תשובה חד משמעית. לא הצלחתי להבין מתי נכון לשאול ומתי לחשוב ולהסיק לבד את התשובה.

שלום וברכה

אחלק את תשובתי לכמה חלקים:

1. הוראות ציבוריות שרבנים מורים.

עם ישראל מתנהל בקבוצה, וקבוצה חייבת הנהגה. כאשר רבנים מורים הוראות ציבוריות מיוזמתם, שורת הדין וההיגיון מחייבת כל מי ששייך לקבוצה, לנוהג על פי הוראתם

2. שאלות הלכתיות

כמובן שבתור אנשי המקצוע בהלכה, המחויבות

לילדי חלקי

מנדי פרומר

חיזות לכל המשפחה לשולחן שבת

לע"ר שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

גזר ושמור

- מ. ממתי מתחילים להניף את העומר?
- נ. כיצד נקראת הפעולה שעושה מי שמבטא משהו בצורה מפורשת (במקרה שלנו, שם ה')
- ס. גם על ראשו של קרבן וגם על ראשו של המקל... איזו פעולה זו?
- ע. מדה מקראית - במנחה החדשה יש שניים כאלה של סולת
- פ. בהקרבת שתי הלחם צריך להביא גם אחד כזה לקרבן
- צ. כהן כזה לא יכול אפילו לאכול קדשים
- ק. אסור לכהנים לעשות את זה בראשם
- ר. אם אנשים זורקים אבנים על אדם (כדי להורגו, אם התחייב בסקילה) - איזו פעולה הם עושים?
- ש. כיצד מתחילה הקריאה שקראנו בתורה ביום השני של פסח, ונקרא גם ביום הראשון של סוכות?
- ת. כל בעל חי המוקרב צריך להיות במצב הזה

- א. לכהן הדיזט מותר לשאתה לאשה, אך לא לכהן גדול
- ב. במילים האלה מצווה ה' על משה אודות המועד שבו אהרן צריך לערוך את לחם הפנים על השולחן, וצמד המילים הזה חוזר פעמיים ברצף בפסוק
- ג. סוג מסוים של שחין (לפי רש"י) הפוסל כהן מעבודה במקדש
- ד. כיצד נקרא אבי אמו של המקלל?
- ה. מה הפעולה הראשונה שצָנָה משה לעשות למקלל?
- ו. פסוק שבו כתובה מצווה שאנו מקיימים כעת ממש כל ערב...
- ז. לכהן הזה לא רק אסור לעבוד במקדש אלא גם לא לאכול קדשים
- ח. כהן שחוטמו שקוע בין שתי עיניו (לפי רש"י)
- ט. אדם שיש בו הדבר הזה ואכל קדשים, דינו כרת
- י. בן שפחתו של הכהן נחשב ככזה ולכן יכול לאכול בקדשים
- כ. כך נקרא הלולב בפרשתנו
- ל. מה ה' ציווה על משה לתת על כל אחת ממערכות הלחם בשולחן הפנים?

פ' ל"א	ז' י"ב	י"ג ע"ג	י"ד ע"ד	ט"ו ע"ה	ט"ז ע"ז
ט"ז ע"ז	י"ח ע"ח	י"ט ע"ט	כ' ע"י	כ"א ע"יא	כ"ב ע"יב
כ"ג ע"יג	כ"ד ע"יד	כ"ה ע"טו	כ"ו ע"טז	כ"ז ע"יז	כ"ח ע"יח
כ"ט ע"יט	ל' ע"כ	ל"א ע"כ"א	ל"ב ע"כ"ב	ל"ג ע"כ"ג	ל"ד ע"כ"ד
ל"ה ע"כ"ה	ל"ו ע"כ"ו	ל"ז ע"כ"ז	ל"ח ע"כ"ח	ל"ט ע"כ"ט	מ' ע"כ"י
מ"א ע"כ"יא	מ"ב ע"כ"יב	מ"ג ע"כ"יג	מ"ד ע"כ"יד	מ"ה ע"כ"טו	מ"ו ע"כ"טז
מ"ז ע"כ"יז	מ"ח ע"כ"יח	מ"ט ע"כ"יט	נ' ע"כ"י	נ"א ע"כ"יא	נ"ב ע"כ"יב
נ"ג ע"כ"יג	נ"ד ע"כ"יד	נ"ה ע"כ"טו	נ"ו ע"כ"טז	נ"ז ע"כ"יז	נ"ח ע"כ"יח
נ"ט ע"כ"יט	ס' ע"כ"י	ס"א ע"כ"יא	ס"ב ע"כ"יב	ס"ג ע"כ"יג	ס"ד ע"כ"יד
ס"ה ע"כ"טו	ס"ו ע"כ"טז	ס"ז ע"כ"יז	ס"ח ע"כ"יח	ס"ט ע"כ"יט	ס"י ע"כ"י
ס"יא ע"כ"יא	ס"יב ע"כ"יב	ס"יג ע"כ"יג	ס"יד ע"כ"יד	ס"טו ע"כ"טו	ס"טז ע"כ"טז
ס"יז ע"כ"יז	ס"יח ע"כ"יח	ס"יט ע"כ"יט	ס"כ ע"כ"י	ס"כ"א ע"כ"יא	ס"כ"ב ע"כ"יב
ס"כ"ג ע"כ"יג	ס"כ"ד ע"כ"יד	ס"כ"ה ע"כ"טו	ס"כ"ו ע"כ"טז	ס"כ"ז ע"כ"יז	ס"כ"ח ע"כ"יח
ס"כ"ט ע"כ"יט	ס"ל ע"כ"י	ס"ל"א ע"כ"יא	ס"ל"ב ע"כ"יב	ס"ל"ג ע"כ"יג	ס"ל"ד ע"כ"יד
ס"ל"ה ע"כ"טו	ס"ל"ו ע"כ"טז	ס"ל"ז ע"כ"יז	ס"ל"ח ע"כ"יח	ס"ל"ט ע"כ"יט	ס"מ ע"כ"י

מזורת השבט

ההתכנסות סביב המזורה, תורמת ומעשירה את עולמנו הפנימי

הפעילות, שהיא הקמת קהילות ברחבי הארץ, וחיבור המוני יחידים לקהילות מקומיות בכל עיר ויישוב. אין שבוע שבו אני לא מתפעל עד התרגשות, ואני לא מהמתרגשים, מהאנשים המופלאים שעומדים בחזית המערכה, יזמי הקהילות של 'חלקי'. אנשי חיל, יראי ה' שונאי בצע ואוהבי תורה. חבורה נדירה של אנשי חזון, עם ברק בעיניים, שמצליחים מידי יום להרים את קרן התורה, ולהאהיב אותה על לומדיה. גם בדחק כלכלי, ובימים קשים. שנתיים של עבודה, זו הזדמנות טובה לומר כמה אני גאה להיות שייך לארגון הזה, וכמה האנשים שלו מעוררים בי השראה. מזורת השבט שלנו, היא הקהילה והלהבה המחממת והמאירה את הכל, היא לימוד התורה המשותף, שנוטע בנו את עץ החיים ומביא אותנו אל חיי העולם הבא.

אחים על מלא, ושכנים הם סוג של משפחה. ואז, לאור המדורה היוקדת, הגיצים המשתוללים, והחום שמתפשט בעצמות, מתברר שההתכנסות הזו סביב המזורה, עושה לנו טוב. תורמת ומעשירה את עולמנו הפנימי. הופכת אותנו טובים יותר, רגישים יותר לזולת, נאמנים יותר לעצמנו, לערכינו, מביאים לידי ביטוי מעשי את אמונתנו בצדקת דרכנו.

לפני שנתיים, וזיתי להיכנס לתפקיד העורך של העלון הנכבד הזה. העלון לא היה חדש לי, כבר כתבתי בו טור שבועי שנתיים קודם לכן, אבל אז עוד לא הכרתי את עולם הפעילות הרחב של תנועת 'חלקי בקהילתי'. הבנתי שמתארגנים חב'ה עובדים, מבינים שזה התפקיד שלהם בעולם, וככה הם עובדים את ה'. קצת זוקפים קומה, ומשילים שנים של קליפות מוזרות, על פיהן מי שלא זכה לשבת וללמוד מבוקר עד ערב, הרי עליו להסתובב 'שפוף ובוכה' או 'כפוף ובוכה' בגרסה אחרת, לעולל בעפר קרנו ולבכות את מר גורלו.

בשנתיים האחרונות, אני עוקב מקרוב אחרי פעילות 'חלקי' ובפרט אחרי גולת הכותרת של

פעם, היה מאוד פופולארי, להתאסף סביב המדורה. שם יכולת להתחמם, אולי גם להתרחץ. יכולת להתעדכן מה האירועים העומדים ברומם של הפרק, מי כבש ומי ניצח, מה מתרחש ואיך מתפתח. היום, לעומת זאת זה אחד הפרויקטים המורכבים. למי יש כוח לרדת למדורה, להגיד שולם שולם לכולם, ומה נשמע, וראית איך הרחיבו את הגינה (כבר לפני חודשיים) וגם מה פתאום אנחנו כאן? אין לי מושג. ל"ג בעומר זה בכלל חג של חסידים. נו, שייך, העיקר שהילדים נהנים. אז מה בכל זאת מדליק בל"ג בעומר? איך נמשכים לצאת מהבית ולבוך בקהל, ומה קורה שם, שאפילו אנשי אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוקך - שמן ששון מחברך.

אדם בתוך עצמו הוא גר, בתוך עצמו נסגר. לפעמים פותח דלת, יורד במדרגות ופוגש את כל השכונה. אין איך לומר את זה בלי להישמע דביק, אבל נחמד להיזכר פתאום למה בחרתם לגור בשכונה הזו מלכתחילה, כיף להרגיש את חן המקום מלטף את יושביו. לראות פרצופים מוכרים, ולהרגיש שעדיין בני אדם הם יצורים מופלאים, יהודים הם

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

יראת מלהביט פי רב לה...

הדלקת ל"ג בעומר לילדי ת"ת מאה שערים תשע"ב

חרדי עובד ומרגיש לבד? 'חלקי בקהילתי' - תרגיש בבית

חלקי בקהילתי 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי
יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב דב הבי"ן, הרב שלמה ליפשיץ, הרב זאב קצנלבון, הרב נתנאל זליקוביץ, הרב עלי מורנשטרן, הרב יעקב שאפנס, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נוימן פרסום, עיצוב גרפי: מירי 054-8420999

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115

chekli.co.il

helkioffice@gmail.com

הרב הצדיק האמת - האמיתי

סיפורו המופלא של רה"צ אחד, שלא ביקש לעצמו כלום

לא נרחיב כאן בדבר עומק הדיל, הקשרים והלחצים, רק נספר שבסוף היה מקום, סמוך ונראה לקבר, בשעה שחיליק פרנק עוד מחזיק סקסופון, וההמונים טרם פנו לגדוש את ההכנסת אורחים של קרליבך. רבי מאיר עצמו לא היה מעורב כמובן, ועסק כל אותו הזמן בסוגיית העלייה למירון, וההכנה לקראת ההגעה למקום הקודש.

ליל ל"ג בעומר. חדרה בבית הרב. האישורים לרכב נתקעו בשרשרת הפיקוד, ולא ברור שהסוואנה תפליג במעלה ההר עד מקום ההדלקה ממש. הרב עמד לתפילת ערבית ושימען צווח בטלפון ככרוכיה. לא אלמן ישראל, ובסוף נמצא סגן השר שנמצא כדי לעזור לכלל ישראל והאישור הגיע.

רבי מאיר נסע ברכב, הפמליה מסביבו וההמונים מחכים בהר. המחסומים נפתחים זה אחר זה, הרכב מטפס בנתיב החירום עד ראש ההר, ושם כמה מטרים לפני מקום ההדלקה, נעמד רבי מאיר, העניו מהדרום ומבקש לעצור. הרכב נעצר בחריקה ורבי מאיר יורד מהרכב, מתעלם מעשרות המצלמות הנוצצות בפניו. "רבי שמעון אוי רב שימען, אתם יודעים מי זה רבי שמעון בר יוחאי?" פתח בלחש "אין לכם קצה קצהו של מושג. האור החיים, כשהגיע להר, ירד מן החמור והיה צועק היכן אני השפל נכנס למקום להבת שלהבת". עם אמירת מילים אלו, ירד העניו מהדרום על ברכיו והחל להתקדם בזעקה גדולה ומרה, "היכן אני השפל כל כולי, נכנס למקום להבת שלהבת".

ההמונים נפעמו המצלמות הסריטו בלי הפוגה. אחרי מטר בערך קם הרה"צ, נכנס אל תוך הסוואנה והפליג אל ראש ההר.

שימען המאושר שעמד והסריט כל העת, כמעט ופצח בריקוד, רגעים מרגשים כאלה לא היו בציבור החרדי מאז המצווה טאנץ המפורסמת בחצר הקודש פשיסחא רמת השרון. עובר לעשייתה נשלחה ההסרטה להמוני עמך בית ישראל יחד עם התואר החדש אליו זכה רבי מאיר, "הרב השפל כל כולו".

כבר לפני מספר שנים. קבוצות ווטסאפ חזקות במגזר גילו שמאחורי הפרגוד יושב יהודי צעיר ומופלא. ברכותיו מתקיימות כבימי רבי מתאי בן חרש, עצותיו נבונות כאונקלוס הגר, דמעותיו רצויות בשמים כדמעותיה של האישה השונמית, וכמובן, הוא רה"צ היודע את נפש הנוער, איש חביב המקדים שלום לכל אדם.

לא רק קהל ופדיונות קיבל רבי מאיר, גם

עיצוב AI: ספי רייכקינד

שיעורי תורה רבים מסר, סרטונים ממסעות החיזוק שלו נפוצו ברשת ושימשו טל תחיה לעשרות אלפי בני אדם, כך לפחות ציין שימען מידי יום. אבל רבי מאיר לא שינה את טבעו, לא גבה ליבו ולא רמו עיניו, התייחס בשווה לילד כזקן, שוע ודל, לכולם העניק יחס מכבד ומחבב, ונשא על שכמו את כאבם. חלפו הימים ושמו של העניו מהדרום נישא בפי כל, אלפים משחרים לפתחו ומופתו ידועים בכל הארץ. פסח חלף עבר, ורבי מאיר התיישב לשיחה עם המשב"ק הנאמן הלא הוא שימען. מתברר, שאין מנהיג קהילה שלא מעלה משואה בל"ג בעומר בהר מירון, סמוך ונראה למקום הקודש. כמה סמוך, ונראה? תלוי כמה הוא מכובד. הבעיה היא שהמקומות על ההר שמורים בחזקה עוד לפני שרבי שמעון בר יוחאי נכנס למערה, ומהיכן יימצא מקום לרה"צ החדש? אך לא איש כשימען יירתע ממשימה מעין זו.

"מלא ה' כל משאלות ליבך לטובה ולברכה, תאמר ח"י פעמים פרק ח"י בתהילים, במשך ח"י דקות בתענית דיבור ותיושע בעז"ה". המתברך נסוג ביראת כבוד אל הפתח, קבלת הקהל הסתיימה ור' מאיר הרשה לחיוך של סיפוק להתפשט על פניו. מי היה מאמין, שהוא, מאיר הקטן, בלי ייחוס וכלי יכולות יוצאות דופן יהיה מנהיגה של עדה חשובה. הכול משמיים.

לא על פסגת ההר נולד מאיר, ואת מעמדו לא ירש. נער רגיל ממשפחה פשוטה, לא רוקח ולא אבוחצירה. אבל כוכבו דרך, יומו הגיע. זה התחיל בחתונה, מאיר לא הטיפוס שיזכה בדירה בבני ברק פלוס יחידה להשכרה ומנוי לחמי געש. אבל באישה שמאמינה בו הוא זכה גם זכה. כך מצא את עצמו בעיר דרומית מרוחקת, כזו שמגיעים אליה או ברכבת או בגמל, או ברכב שרד מפואר עם גג נפתח וגלגלים זוהרים.

מאיר נכנס להתפלל מנחה בבית כנסת מאובק כלשהו, הגבאי המזדקן הציע לו להקריא הלכה בין מנחה לערבית. הוא הקריא בטוב טעם הסביר, ביאר, הרחיב. רק לא ידע ששימען יושב בקהל.

שימען לא גר בעיירה המזדקנת, אבל הסבא המזדקן קרא לו ושימען התייצב, כיבוד הורים מעל הכל, בטח אם יש לסבא דירה רחבת ידיים וחשבון בנק תפוח. הוא התחיל בקו נייעס, השתדרג בזרירות לכתב חצרות במקומון, ומשם השמים הם הגבול. היום הוא צייצן בכיר, יכול להעלות עסקן לדרגת מתאם קשרי קהילה ולמוטט חבר מועצה. השילוב של הגנים הדרומיים עם השפשוף הבני ברקי הניבו יחצ"ן על שידוע לזהות הזדמנויות, ומאיר היה הזדמנות.

מה דעתך להיות רה"צ? מאיר יהפוך לרבי מאיר, תלמיד חכם בעל שיעור קומה, מחלק ברכות, סגולות וישועות. שילוב של משפיע חסידי עם גאונות ליטאית ואופי מזרחי. שיעוריו, בית כנסת, קול פלפוני, ואין אפשר בלי: עלון כרומו מעוצב.

מאיר חפר בעמקי לבו הטהור וגילה סיבות רבות הגורמות לו להתאים לתפקיד. הוא אוהב אדם - הדבר החשוב ביותר בצדיק, יודע ספר - לא חסרון, כריזמטי ויפה מראה, ושפל רוח שזה קריטי. איש פשוט המקבל מכל אדם. תושבי העיר הופתעו לגלות שצדיק בא לעיר